

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-01-30)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-01-30)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 2. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000002.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hôtel d'Orient, Rome, d. 30/1 86.

Min elskede Papa!

I dette Øieblik modtog jeg Hannes og Zarthmanns Breve; de glædede mig meget, da jeg deraf saa, at Alt var vel derhjemme i det kjære gamle Danmark. Mit Brev fra Coblenz haaber jeg I have modtaget. Jeg spiste til Aften sammen med gamle Tante Fanny og havde det meget gemytlig. Tirsdag Morgen d. 27. forlod jeg Coblenz og kjørte til Strassbourg, hvor jeg ankom Kl. 11/2. Jeg gik strax op til Montforts og var saa heldig at træffe Elise hjemme; hun var meget elskværdig og saa sund og rask ud. Montfort kom først op fra Banken lidt før jeg tog afsted. Han er forfærdelig s. 3overlæsset med Arbeide og ofte længere Tid borte fra Hjemmet for at inspicere Bankens forskjellige Filialer. Elise sagde, at han var meget nerveus, hvilket man ogsaa kunde se. Montforts have en Søn paa en 7 Aar; han ser meget opvakt ud.

Jeg forlod atter Strassbourg Kl. 5 og kjørte til Basel, hvor jeg kom Kl. 8. Paa Veien reiste jeg sammen med en net Elsasser. Han spurgte mig, om jeg var en dansk Preusser, men jeg glædede ham øiensynlig meget ved at fortælle, at jeg heldigvis ikke havde noget med Preusserne at gjøre. Forholdene i Elsass-Lothringen ere naturligvis lige saa sørgelige som i Nord-Slesvig.

I Strassbourg saa jeg Domkirken, hvis Spir tiltalte mig mere end Coins. I Basel boede jeg i et udmærket Hotel; af Byen saa jeg Intet, da det jo var mørkt, da jeg kom, og Reisen fortsattes allerede næste Morgen Kl. 7. Herfra tog jeg Billet direkte til Rom, I Klasse. Jeg reiste sammen til Milano med nogle meget elskværdige Englændere. Navnlig var den ene Engender med en meget smuk ung Kone overmaade nette. Turen fra Luzern til Lugano er meget interessant. Desværre var Veiret ikke heldigt; vi havde af og til nogen Taage og dertil kom fra Göschenen af (det højeste Punkt paa Gotthardsbanen) Snefog. Hele denne Bane over og igjennem Alperne er det største og mest storslaaede Ingeniørarbeide, der hidtil er præsteret. Banen har ialt 56 Tuneller, 32 Broer, 10 Viadukter og 24 Overgange. Naar man ikke har set det, gjør man sig slet ingen Forestilling om, hvor imponerende det er. Man ser ned i Dybder, som vilde tvinge En til at svimle, dersom man ikke sad vel tillukket i en Jernbanevogn. Dertil kommer den deilige Natur, de imponerende Bjergrygge og Vandet, som bruser overalt. Gotthards-Tunellen er 11/2 danske Mil Jang. For Ventilationens Skyld benytter man Vandkraften fra Floden Reus, hvorved der hver Nat bliver blæst en forsvarlig Mængde frisk Luft ind i Tunellen.

Til Milano kom jeg Kl. 8, og efter at have spist til Aften gik jeg strax i Seng. Jeg havde faaet helt ondt i Nakken ved stadig at se op paa Bjergene. Torsdag Formiddag saa jeg Mailands Domkirke, som efter mine Begreber er ualmindelig smuk, navnlig indvendig; rigtige Kjendere ville ikke indrømme det, efter at den er undergaaet en nyere Restauration.

Jeg boede i et meget godt Hotel, men de forstod ogsaa at skrive gode Regninger. Fra Mailand vilde jeg tage til Florents, men paa Jernbanen sagde de mig, at jeg maatte reise over Bologna-Falconera for at komme til Rom, da Strækningen Bologna-Florents var ufarbar paa Grund af nedstyrkede Laviner. Der var altsaa ikke noget at gjøre; og da jeg længtes efter at komme ned til Ellis, saasom jeg ikke fandt mig rigtig geheuer i Italien paa Grund af Sprogvanskeligheder, lod jeg mit Tøj indskrive s. 4til Rom. Paa hele Turen kunde jeg Intet se paa Grund af stærk Taage. Jeg reiste sammen med en net Italiener, som heldigvis talte lidt engelsk.

Til Rom kom jeg d. '29. om Morgenen Kl 6. Gjensynet med Ellis var meget glædeligt.

Italien har hidtil ikke gjort noget overmaade godt Indtryk paa mig. Alle Folk af den lavere Stand ere forfærdelig snavsede, navnlig Jernbanebetjentene ligne nogle rene Røvere. Dertil kommer, at de ikke tale, men brøle; imod deres Heste og Æsler ere de de værste Dyrplagere, jeg har set, men deres elskværdige Præster lærer dem ogsaa, at Dyrene have ingen Følelse. Gamle Roms Gader med Rendestenene i Midten ere modbydelige; i den store Færdsel risikerer man hvert Øieblik at blive kjørt over. Levemaaden lader ogsaa meget tilbage at ønske, men det bliver jo nok bedre, naar man først er lidt kjendt med Tingene.

Jeg har faaet et godt Værelse ved Siden af Ellis, ganske vist helt oppe paa 4de Sal, men det er jo sundest at bo højt oppe, og Værelset vender imod Syd. Jeg betaler kun 21/2 Fr. om Dagen. Vi spise paa forskjellige Restaurationer og have truffet en hel Del danske Kunstnere; men vi undgaa dem helst.

Dette er Skyggesiderne ved Rom, men heldigvis ere Lyssiderne overveiende. Peterspladsen og Peterskirken saa jeg flygtig igaar; den skal jo studeres nøjere; dernæst saa jeg Kirkerne Sanct Lorenzo og Maria Maggiore. Sct. Lorenzo er Roms ældste Kirke og meget ejendommelig, Pius IX ligger begravet der. Paa begge Sider er der nogle meget smukke Vægmalier. Fra Sct. Lorenzo Kirken gik jeg ind paa Campo Santo, som ligger lige ved Siden af. Det er en flottere Kirkegaard; det ene pragtfulde Marmormonument ved Siden af det andet, men efter mine Begreber var det hele for overlæsset og for stivt. Vi havde derfra en deilig Udsigt over Campagnen med Appeninerne i Baggrunden. Iøvrigt er jeg glad over, at jeg ikke er katolsk Præst, jeg gjorde Skrue øjeblikkelig; alle dens infame Ceremonier er det rene Humbug. Jeg beundrer Kongen, at han optræder med saa megen Kraft mod Paven; han og Dronningen ere umaadelig afholdte. Idag vilde vi se Vatikanet, men der var lukket, da det var Lørdag. Paa Veien derhen saa vi tilfældig Pavens Guldkaerther. De

vare pragtfulde, men ere ikke benyttede i den nuværende Paves Tid. Han kører aldrig mere udenfor Vatikan-Haven. Derfra gik vi til Villa Corsini og saa en Mængde gamle Malerier: ægte Murilloer, Kopier af Raphael, Van Dyck og Titian m. m.; men jeg vil ærlig tilstaa, jeg kan ikke bedømme den Slags Ting. Det er jo muligt, man faar bedre Blik paa Tingene ved gjentagende at se dem; man maa ialtfald haabe det.

s. 51 Eftermiddag vare vi en deilig Tur. Vi besøgte Villa Borghese, en smuk Park med en hel Del gamle Ruiner, blandt Andet efter Sigende Raphaels Bolig; Haven er forresten i Forfald. Midt i Parken ligger Casino med en Mængde smukke Væg- og Loftsmalerier og enkelte meget smukke Statuer. Jeg har langt lettere ved at se det smukke ved udført Skulpturarbejde end ved gamle Malerier. Dernæst var der deilige Alabast-, Porfyr- og Marmor-Gjenstande. Fra Borghese gik vi op paa Monte Pincio, og jeg maa sige, det er noget af det flotteste, jeg har set: den deilige Have og den glimrende Udsigt. Foruden Piazza del Popolo, dernæst det meste af Byen og i Baggrunden Bjergene. Desuden fik jeg rigelig Leilighed til at beundre det italienske Aristokraties glimrende Kjøretøjer; det har fortrinlige Heste. Paa Tjenerskabets Liberi kan man se, om Herskabet er pavelig- eller kongeligsindet; vi hilste to Gange paa Kongen, og jeg lagde Mærke til, at flere af de paveligsindede vendte Hovedet bort, naar Kongen kom, og undlod at hilse. Dernæt saa jeg endnu i Palazzo Rospigliosi Guido Renis fortrinlige Maleri »Solguden«.

Veiret idag var fortrinligt; vi gaa i Sommer-Overfrakke og svede. Naar man har gjort saadant et Arbeide om Dagen, sover man brillant, og derfor vil jeg ogsaa slutte disse Linier, da Ole Lukøje er stærkt i Anmarsch. Jeg skal endnu studere »Nationaltidende« for i Onsdags i Sengen. Levvel, min kjære elskede Papa, hils Alle og modtag selv en hjertelig Hilsen fra din Dig

elskende Søn

Adolph.